377L0649

19.10.77 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 267/1

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 1977

περί προσεγγίσεως τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν μελῶν πού ἀφοροῦν στό ὀπτικό πεδίο τοῦ ὁδηγοῦ τῶν ὀχημάτων μέ κινητήρα

(77/649/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ:

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 100,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως(1),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς(2),

Ἐκτιμώντας:

ὅτι οἱ τεχνικές προδιαγραφές, τῶν ἐθνικῶν νομοθεσιῶν, τίς ὁποῖες πρέπει νά πληροῦν τά ὀχήματα μέ κινητήρα, ἀφοροῦν μεταξύ ἄλλων στό ὀπτικό πεδίο τοῦ ὁδηγοῦ τῶν ὀχημάτων μέ κινητήρα·

ὅτι οἱ προδιαγραφές αὐτές διαφέρουν ἀπό τό ἕνα Κράτος μέλος στό ἄλλο καί ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀνάγκη νά υἱοθετηθοῦν ἀπό ὅλα τά Κράτη μέλη, οἱ ἴδιες προδιαγραφές εἴτε συμπληρωματικά εἴτε σέ ἀντικατάσταση τῶν ὑφισταμένων ρυθμίσεων, ἰδίως γιά νά καταστεῖ δυνατή ἡ ἐφαρμογή γιά κάθε τύπο ὀχήματος, τῆς διαδικασίας ἐγκρίσεως ΕΟΚ, πού ρυθμίζεται ἀπό τήν ὁδηγία 70/156/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1970, περί προσεγγίσεως τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν μελῶν ὅσον ἀφορᾶ στήν ἔγκριση τῶν ὀχημάτων μέ κινητήρα καί τῶν ρυμουλκουμένων τους(3)·

ὅτι εἶναι σκόπιμο νά διαμορφωθοῦν οἱ τεχνικές προδιαγραφές κατά τέτοιο τρόπο ὥστε νά ἐπιδιώκουν τόν αὐτό σκοπό, μέ ἐκεῖνο ὁ ὁποῖος ἐπιδιώκεται διά τῶν ἐργασιῶν ἐπί τοῦ θέματος ἀπό τήν Οἰκονομική Ἐπιτροπή γιά τήν Εὐρώπη τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν·

ὅτι οἱ προδιαγραφές αὐτές ἐφαρμόζονται ἐπί τῶν ὀχημάτων μέ κινητήρα τῆς κατηγορίας M_1 (τῆς διεθνοῦς ταξινομήσεως ὀχημάτων μέ κινητήρα ἐμφαινομένης στό παράρτημα I τῆς ὁδηγίας 70/156/ΕΟΚ)·

ὅτι ἡ προσέγγιση τῶν ἐθνικῶν νομοθεσιῶν περί τῶν ὀχημάτων μέ κινητήρα περιλαμβάνει τήν ἀναγνώριση μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν τῶν διενεργηθέντων ἐλέγχων ἀπό καθένα μέ βάση τίς κοινές προδιαγραφές,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

Ὡς ὄχημα, κατά τήν ἔννοια τῆς παρούσης ὁδηγίας νοεῖται κάθε ὄχημα μέ κινητήρα τῆς προσδιοριζομένης στό παράρτημα I τῆς ὁδηγίας 70/150/ΕΟΚ κατηγορίας M_1 προοριζόμενο νά κυκλοφορεῖ ἐπί ὁδοῦ ἔχον τουλάχιστον τέσσερες τροχούς καί μεγίστη ταχύτητα ἐκ κατασκευῆς μεγαλύτερη τῶν 25 km/h.

Ἄρθρο 2

Τά Κράτη μέλη δέν δύνανται νά ἀρνηθοῦν τήν ἔγκριση ΕΟΚ ἤ ἔγκριση ἀπό ἐθνικῆς πλευρᾶς ἑνός ὀχήματος γιά λόγους πού ἀφοροῦν στό ὀπτικό πεδίο ἐφ' ὅσον αὐτό πληροῖ τίς προδιαγραφές τῶν παραρτημάτων I, III καί IV.

Ἄρθρο 3

Τά Κράτη μέλη δέν δύνανται νά ἀρνηθοῦν ἤ νά ἀπαγορεύσουν τήν πώληση, τήν καταχώρηση στά μητρῶα, τή θέση σέ κυκλοφορία ἤ τή χρήση ὀχημάτων γιά λόγους ἀναφερομένους στό ὀπτικό πεδίο ἐφόσον αὐτό πληροῖ τίς προδιαγραφές τῶν παραρτημάτων I, III καί IV.

Ἄρθρο 4

Τό Κράτος μέλος πού προέβη στήν ἔγκριση, λαμβάνει

(1) ΕΕ ἀριθ. A 125 τῆς 8.6.1976, σ. 49.
(2) ΕΕ ἀριθ. A 197 τῆς 23.8.1976, σ. 10.
(3) ΕΕ ἀριθ. N 42 τῆς 23.2.1970, σ. 1.

τά μέτρα πού εἶναι ἀναγκαῖα γιά νά ἐνημεροῦται ἐπί πάσης τροποποιήσεως στοιχείων ἤ ἑνός τῶν χαρακτηριστικῶν πού ἀναφέρονται στό παράρτημα I σημεῖο 2.2. Οἱ ἁρμόδιες ἀρχές τοῦ Κράτους μέλους αὐτοῦ, ἐκτιμοῦν ἄν πρέπει νά προβοῦν ἐπί τοῦ τροποποιουμένου τύπου τοῦ ὀχήματος, σέ νέες δοκιμές, συνοδευόμενες ἀπό νέο πρακτικό. Στήν περίπτωση πού προκύπτει ἀπό τίς δοκιμές ὅτι δέν τηρήθηκαν οἱ προδιαγραφές τῆς παρούσης ὁδηγίας, ἡ τροποποίηση δέν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρο 5

Οἱ τροποποιήσεις οἱ ὁποῖες εἶναι ἀναγκαῖες γιά τήν προσαρμογή τῶν προδιαγραφῶν τῶν παραρτημάτων I, III, IV καί V στή τεχνική πρόοδο ἀποφασίζονται σύμφωνα μέ τήν διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 13 τῆς ὁδηγίας 70/156/ΕΟΚ.

Ἐντούτοις, ἡ διαδικασία αὕτη δέν ἐφαρμόζεται σέ τροποποιήσεις πού πρόκειται νά εἰσάγουν προδιαγραφές σχετικές μέ ὀπτικό πεδίο διάφορο τοῦ ἐκτεινομένου σέ 180° πρός τά ἔμπροσθεν.

Ἄρθρο 6

1. Τά Κράτη μέλη θέτουν σέ ἰσχύ τίς διατάξεις πού εἶναι ἀναγκαῖες γιά νά συμμορφωθοῦν πρός τήν παρούσα ὁδηγία ἐντός δεκαοκτώ μηνῶν, ἀπό τῆς γνωστοποιήσεώς της. Ἐνημερώνουν ἀμέσως περί αὐτοῦ τήν Ἐπιτροπή.

2. Τά Κράτη μέλη γνωστοποιοῦν στήν Ἐπιτροπή τό κείμενο τῶν οὐσιωδῶν διατάξεων τοῦ ἐσωτερικοῦ δικαίου πού θεσπίζουν στόν τομέα πού διέπεται ἀπό τήν παρούσα ὁδηγία.

Ἄρθρο 7

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 27 Σεπτεμβρίου 1977.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

A. HUMBLET

Πίνακας Παραρτημάτων

Παράρτημα I: Πεδίο ἐφαρμογῆς, ὁρισμοί, αἴτηση ἐγκρίσεως ΕΟΚ, ἔγκριση ΕΟΚ, ἐξειδικεύσεις, διαδικασία δοκιμῆς(1).

(Παράρτημα II)

Παράρτημα III: Διαδικασία πού πρέπει νά ἀκολουθηθεῖ γιά τόν προσδιορισμό τοῦ σημείου H καί τῆς πραγματικῆς γωνίας κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου καί τήν ἐξακρίβωση τῆς σχετικῆς θέσεως τῶν σημείων R καί H καί τοῦ λόγου μεταξύ τῆς προβλεπομένης γωνίας καί τῆς πραγματικῆς γωνίας κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου(1).

Παράρτημα IV: Μέθοδος γιά τόν καθορισμό τῶν σχέσεων τῶν διαστάσεων μεταξύ τῶν ἀρχικῶν σημείων ἀναγνωρίσεως τοῦ ὀχήματος καί τοῦ τρισδιαστάτου συστήματος ἀναφορᾶς(1).

Παράρτημα V: Παράρτημα στό δελτίο ἐγκρίσεως ΕΟΚ ἑνός τύπου ὀχήματος πού ἀφορᾶ στό ὀπτικό πεδίο τοῦ ὁδηγοῦ.

---

(1) Οἱ τεχνικές προδιαγραφές τοῦ παραρτήματος τούτου ἀνταποκρίνονται σέ ἀπαιτήσεις ἀνάλογες πρός ἐκεῖνες τοῦ σχεδίου κανονισμοῦ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΟΗΕ γιά τήν Εὐρώπη ἐπί τοῦ θέματος. Ἔτσι διατηρήθηκαν οἱ ὑποδιαιρέσεις σέ σημεῖα τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ. Ἂν ἕνα σημεῖο τοῦ κανονισμοῦ δέν ἔχει ἀντίστοιχο στά παραρτήματα τῆς ὁδηγίας, ὁ ἀριθμός του ὑποδεικνύεται γιά ὑπενθύμιση ἐντός παρενθέσεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ, ΟΡΙΣΜΟΙ, ΑΙΤΗΣΗ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΕΟΚ, ΕΓΚΡΙΣΗ ΕΟΚ, ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΕΙΣ, ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜΗΣ

1. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1.1. Ἡ παρούσα ὁδηγία ἐφαρμόζεται στό ὀπτικό πεδίο τῶν ὁδηγῶν ὀχημάτων τῆς κατηγορίας M_1 πού ἐκτείνεται σέ γωνία 180° πρός τά ἐμπρός.

1.1.1. Σκοπεύει νά διασφαλίζει τήν ὕπαρξη ἐπαρκοῦς ὀπτικοῦ πεδίου ἐφόσον τό ἀλεξίνεμο καί οἱ ὑπόλοιπες ὑάλινες ἐπιφάνειες εἶναι στεγνές καί καθαρές.

1.2. Οἱ προδιαγραφές τῆς παρούσης ὁδηγίας, ὅπως ἔχουν συνταχθεῖ, ἐφαρμόζονται στά ὀχήματα τῆς κατηγορίας M_1, στά ὁποῖα ἡ θέση ὁδηγήσεως εὑρίσκεται ἀριστερά. Στήν περίπτωση ὀχημάτων τῆς κατηγορίας M_1, στά ὁποῖα ἡ θέση ὁδηγήσεως εὑρίσκεται δεξιά, οἱ προδιαγραφές αὐτές ἐφαρμόζονται mutatis mutandis διά τῆς στροφῆς τῶν καθοριζομένων κριτηρίων.

2. ΟΡΙΣΜΟΙ

(2.1.)

2.2. **Τύπος ὀχήματος ὡς πρός τό ὀπτικό πεδίο**

Ὡς «τύπος ὀχήματος ὡς πρός τό ὀπτικό πεδίο», νοοῦνται τά ὀχήματα τά ὁποῖα δέν ἐμφανίζουν μεταξύ τους διαφορές ὡς πρός τά κάτωθι οὐσιώδη στοιχεῖα:

2.2.1. τά ἐσωτερικά καί ἐξωτερικά σχήματα καί διαρρυθμίσεις, τά ὁποῖα στήν προσδιοριζομένη στό σημεῖο 1 ζώνη, δύνανται νά ἐπηρεάσουν τήν ὁρατότητα·

2.2.2. τά σχήματα καί τίς διαστάσεις τοῦ ἀλεξινέμου, καί τῆς τοποθετήσεώς του.

2.3. **Τρισδιάστατο σύστημα ἀναφορᾶς**

Ὡς «τρισδιάστατο σύστημα ἀναφορᾶς», νοεῖται ἕνα σύστημα ἀναφορᾶς τό ὁποῖο συνίσταται ἀπό ἕνα διαμῆκες κατακόρυφο ἐπίπεδο X-Z, ἕνα ὁριζόντιο ἐπίπεδο X-Y καί ἕνα κατακόρυφο ἐγκάρσιο ἐπίπεδο Y-Z (βλ. παράρτημα IV, συμπληρωματικό παράρτημα, εἰκόνα 5) καί τό ὁποῖο χρησιμεύει γιά καθορισμό τῶν σχετικῶν ἀποστάσεων μεταξύ τῆς προβλεπομένης θέσεως τῶν σημείων ἐπί τῶν ἐπιπέδων καί τῆς πραγματικῆς τους θέσεως ἐπί τοῦ ὀχήματος. Ἡ μέθοδος διά τῆς ὁποίας καθίσταται δυνατή ἡ τοποθέτηση τοῦ ὀχήματος σέ σχέση πρός τά τρία ἐπίπεδα ὑποδεικνύεται στό παράρτημα IV. Ὅλες οἱ συντεταγμένες πού ἀναφέρονται στήν ἀρχή συντεταγμένων στό ἔδαφος πρέπει νά ὑπολογίζονται γιά ὄχημα ἕτοιμο πρός κυκλοφορία ὅπως ὁρίζεται στό σημεῖο 2.6 τοῦ παραρτήματος I τῆς ὁδηγίας 70/156/ΕΟΚ μέ ἕνα ἐπιβάτη καθήμενο στό ἐμπρόσθιο κάθισμα πού ἔχει μάζα 75 kg ± 1%.

2.3.1. Τά ὀχήματα πού εἶναι ἐξοπλισμένα μέ ἀνάρτηση πού ἐπιτρέπει τή ρύθμιση τῆς ἀποστάσεως ἀπό τοῦ ἐδάφους δοκιμάζονται μέ τίς κανονικές συνθῆκες χρήσεως πού ἐξειδικεύονται ἀπό τόν κατασκευαστή.

2.4. **Ἀρχικά σημεῖα ἀναγνωρίσεως**

Ὡς «ἀρχικά σημεῖα ἀναγνωρίσεως», νοοῦνται ὀπές, ἐπιφάνειες, σήματα καί σημεῖα προσδιορισμοῦ τοῦ ἁμαξώματος τοῦ ὀχήματος. Ὁ τύπος τοῦ χρησιμοποιουμένου σημείου ἀναγνωρίσεως καί ἡ θέση κάθε σημείου σέ συντεταγμένες X, Y, καί Z τοῦ τρισδιαστάτου συστήματος ἀναφορᾶς, ὡς καί ἡ ἀπόστασή τους σέ σχέση πρός ἕνα θεωρητικό ἐπίπεδο, πού ἀναπαριστᾶ τό ἔδαφος, πρέπει νά ὑποδεικνύονται ἀπό τόν κατασκευαστή. Τά σημεῖα αὐτά ἀναγνωρίσεως δύνανται νά εἶναι ἐκεῖνα πού χρησιμοποιοῦνται γιά τή συναρμολόγηση τοῦ ἁμαξώματος.

2.5. **Γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου**

(βλ. παράρτημα III, σημεῖο 1.3)

2.6. **Πραγματική γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου**

(βλ. παράρτημα III, σημεῖο 1.4)

2.7. **Προβλεπομένη γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου**

(βλ. παράρτημα III, σημεῖο 1.5)

2.8. **Σημεῖα V**

Ὡς «σημεῖα V», νοοῦνται τά σημεῖα τῶν ὁποίων ἡ θέση στό ἐσωτερικό τοῦ θαλάμου ἐπιβατῶν, καθορίζεται ἀπό διαμήκη κατακόρυφα ἐπίπεδα, διερχόμενα ἐκ τῶν κέντρων τῶν ἀκροτάτων θέσεων καθημένων ἐπί τῆς ἐμπροσθίας σειρᾶς καθισμάτων καί ἐν ἀναφορᾶ πρός τό σημεῖο R καί τήν προβλεπομένη γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου, τά ὁποῖα χρησιμεύουν γιά τήν ἐξακρίβωση τῆς πιστότητος πρός τίς ἀπαιτήσεις τίς σχετικές μέ τό ὀπτικό πεδίο.

2.9. **Σημεῖο R ἤ σημεῖο ἀναφορᾶς τῆς καθημένης θέσεως**

(βλ. παράρτημα III, σημεῖο 1.2)

2.10. **Σημεῖο H**

(βλ. παράρτημα III, σημεῖο 1.1)

2.11. **Σημεῖα ἀναφορᾶς τοῦ ἀλεξινέμου**

Ὡς «σημεῖα ἀναφορᾶς τοῦ ἀλεξινέμου» νοοῦνται τά σημεῖα τά ὁποῖα κεῖνται στή τομή μετά τοῦ ἀλεξινέμου, πρός τά ἐμπρός ἀκτινοειδῶς ἐκτεινομένων γραμμῶν ἀπό τῶν σημείων V μέχρι τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ ἀλεξινέμου.

2.12. **Διαφανής ἐπιφάνεια**

Ὡς «διαφανής ἐπιφάνεια», ἑνός ἀλεξινέμου ἤ ἄλλης ὑαλίνης ἐπιφανείας, νοεῖται τό τμῆμα τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς, τῆς ὁποίας ὁ συντελεστής φωτεινῆς μεταδόσεως, μετρούμενος κάθετα πρός τήν ἐπιφάνεια, εἶναι τουλάχιστον 70%.

2.13. **Σημεῖα P**

Ὡς «σημεῖα P», νοοῦνται τά σημεῖα περί τά ὁποῖα περιστρέφεται ἡ κεφαλή τοῦ ὁδηγοῦ, ὅταν παρατηρεῖ ἀντικείμενα ἐπί ὁριζοντίου ἐπιπέδου εὑρισκομένου στό ὕψος τῶν ὀφθαλμῶν του.

2.14. **Σημεῖα E**

Ὡς «σημεῖα E», νοοῦνται τά σημεῖα πού παριστοῦν τό κέντρο τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ὁδηγοῦ καί τά ὁποῖα χρησιμεύουν στό νά προσδιορίζουν σέ ποῖο μέτρο οἱ ὀρθοστάτες A, καλύπτουν τό ὀπτικό πεδίο.

2.15. **Ὀρθοστάτες A**

Ὡς «ὀρθοστάτες A», νοοῦνται ὅλα τά ὑποστηρίγματα τῆς ὀροφῆς τά ὁποῖα εὑρίσκονται ἔμπροσθεν τοῦ ἐγκαρσίου κατακορύφου ἐπιπέδου, εὑρισκομένου σέ 68 mm ἔμπροσθεν τῶν σημείων V, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐπί τῶν ὑποστηριγμάτων αὐτῶν τοποθετημένων ἤ προσηρμοσμένων ἀδιαφανῶν ἐξαρτημάτων, ὅπως στά πλαίσια τοῦ ἀλεξινέμου ἤ τά πλαίσια τῶν θυρῶν.

2.16. **Εὖρος ὁριζοντίου ρυθμίσεως τοῦ καθίσματος**

Ὡς «εὖρος ὁριζοντίου ρυθμίσεως τοῦ καθίσματος», νοεῖται τό εὖρος τῶν κανονικῶν θέσεων ὁδηγήσεως οἱ ὁποῖες προβλέπονται ἀπό τόν κατασκευαστή γιά τή ρύθμιση τοῦ καθίσματος τοῦ ὁδηγοῦ κατά τήν κατεύθυνση τοῦ ἄξονα X (βλ. σημεῖο 2.3).

2.17. **Συμπληρωματικό εὖρος μετατοπίσεως τοῦ καθίσματος**

Ὡς «συμπληρωματικό εὖρος μετατοπίσεως τοῦ καθίσματος», νοεῖται τό προβλεπόμενο ἀπό τόν κατασκευαστή εὖρος, γιά τήν μετατόπιση τοῦ καθίσματος κατά τήν κατεύθυνση τοῦ ἄξονα X (βλ. σημεῖο 2.3), πέραν τοῦ εὖρους τῶν προβλεπομένων στό σημεῖο 2.16 κανονικῶν θέσεων ὁδηγήσεως καί χρησιμοποιουμένων κατά τήν μετατροπή τοῦ καθίσματος σέ κλίνες, ἤ πρός διευκόλυνση τῆς εἰσόδου στό ὄχημα.

(2.18.)

3. ΑΙΤΗΣΗ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΕΟΚ

3.1. Ἡ αἴτηση ἐγκρίσεως ΕΟΚ ἑνός τύπου ὀχήματος, ὡς πρός τό ὀπτικό πεδίο τοῦ ὁδηγοῦ, πρέπει νά ὑποβληθεῖ ἀπό τόν κατασκευαστή τοῦ ὀχήματος ἤ τόν ἐντολοδόχο του.

3.2. Πρέπει νά συνοδεύεται ἀπό ἔγγραφα πού ἀναφέρονται κατωτέρω, σέ τρία ἀντίτυπα, καί ἀπό τίς ἀκόλουθες πληροφορίες:

3.2.1. περιγραφή τοῦ ὀχήματος ἀπό τήν ἄποψη τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων στό σημεῖο 2.2 κριτηρίων, συνοδευομένη ἀπό σχέδια μέ διαστάσεις καί, εἴτε ἀπό μία φωτογραφία, εἴτε ἀπό μία ἀναπεταμένη ἄποψη τοῦ θαλάμου ἐπιβατῶν. Οἱ ἀριθμοί καί ἤ τά σύμβολα τά ὁποῖα προσδιορίζουν τόν τύπο τοῦ ὀχήματος πρέπει νά ὁρίζονται ἐπακριβῶς,

3.2.2. ἐπαρκῶς λεπτομερεῖς πληροφορίες περί τῶν ἀρχικῶν σημείων ἀναγνωρίσεως ἔτσι ὥστε νά καθίσταται δυνατός ὁ προσδιορισμός τους καί ἡ ἐξακρίβωση τῆς θέσεως κάθε ἑνός ἀπό αὐτά σέ σχέση πρός τά ὑπόλοιπα καί τό σημεῖο R.

3.3. Πρέπει νά ὑποβληθεῖ στήν τεχνική ὑπηρεσία πού εἶναι ἐπιφορτισμένη μέ τή διενέργεια τῶν δοκιμῶν ἐγκρίσεως ἕνα ὄχημα ἀντιπροσωπευτικό τοῦ πρός ἔγκριση τύπου ὀχήματος.

4. ΕΓΚΡΙΣΗ ΕΟΚ

(4.1.)

(4.2.)

4.3. Ἕνα δελτίο σύμφωνο πρός τό ἐμφαινόμενο στό παράρτημα V ὑπόδειγμα, ἐπισυνάπτεται στό δελτίο ἐγκρίσεως ΕΟΚ.

(4.4.) - (4.4.1.) - (4.4.2.)

(4.5.)

(4.6.)

(4.7.)

(4.8.)

5. ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΕΙΣ

5.1. **Ὀπτικό πεδίο ὁδηγοῦ**

5.1.1. Τό διαφανές τμῆμα τοῦ ἀλεξινέμου πρέπει νά περιλαμβάνει τουλάχιστον τά σημεῖα ἀναφορᾶς τοῦ ἀλεξινέμου, ἤτοι:

5.1.1.1. ἕνα «ὁριζόντιο σημεῖο ἀναφορᾶς» πού εὑρίσκεται ἔμπροσθεν τοῦ V_1 καί 17° πρός τά ἀριστερά (βλ. παράρτημα IV, συμπληρωματικό παράρτημα, εἰκόνα 1)·

5.1.1.2. ἕνα «ἀνώτατο σημεῖο κατακορύφου ἀναφορᾶς», πού εὑρίσκεται ἔμπροσθεν τοῦ V_1 καί 7° ὑπεράνω τῆς ὁριζοντίου. Ἐντούτοις, μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1981, γωνία αὐτή περιορίζεται σέ 5°·

5.1.1.3. ἕνα «κατώτατο σημεῖο κατακορύφου ἀναφορᾶς» πού εὑρίσκεται ἔμπροσθεν τοῦ V_2 καί 5° κάτωθι τῆς ὁριζοντίου·

5.1.1.4. γιά νά ἐλεγχθεῖ ἡ πρός τά ἐμπρός ὁρατότης ἐπί τοῦ ἀντιθέτου ἡμίσεως τοῦ ἀλεξινέμου, λαμβάνονται τρία ἄλλα σημεῖα ἀναφορᾶς, συμμετρικά πρός τά σημεῖα πού προσδιορίζονται στά σημεῖα 5.1.1.1 ἕως 5.1.1.3 σέ σχέση πρός τό διάμηκες στό μέσο τοῦ ὀχήματος ἐπίπεδο.

5.1.2. Ἡ γωνία διοφθαλμικῆς παρεμποδίσεως κάθε ὀρθοστάτου A, πρέπει νά μήν ὑπερβαίνει στό ὕψος τῶν σημείων περιστροφῆς τῆς κεφαλῆς P_1 καί P_2 (βλ. παράρτημα IV, συμπληρωματικό παράρτημα, εἰκόνα 2), τίς κάτωθι τιμές:

7° μέχρι τῆς 30ης Σεπτεμβρίου 1981

6° ἀπό τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1981

5.1.2.1. Ἡ γωνία διοφθαλμικῆς παρεμποδίσεως μετρεῖται σέ ὁριζόντιο ἐπίπεδο μεταξύ τῶν ἐφαπτομένων τῶν συνδεουσῶν:

5.1.2.1.1. τό E_1 στό ὀπίσθιο ἄκρο καί τό E_2 στό ἐμπρόσθιο ἄκρο τοῦ ἀριστεροῦ ὀρθοστάτου A, καί

5.1.2.1.2. τό E_3 στό ἐμπρόσθιο ἄκρο καί τό E_4 στό ὀπίσθιο ἄκρο τοῦ δεξιοῦ ὀρθοστάτου A.

5.1.2.2. Δέν ἐπιτρέπεται ἕνα ὄχημα νά ἔχει πλέον τῶν δύο ὀρθοστατῶν A.

5.1.3. Ἐξαιρουμένων τῶν παρεμποδίσεων οἱ ὁποῖες προκαλοῦνται ἀπό τούς ὀρθοστάτες A καί/ἤ ἀπό τά ὑποστηλώματα διαχωρισμοῦ τῶν μικρῶν ἐμπροσθίων παραθύρων, τά κάτοπτρα ὁδηγήσεως καί τούς ὑαλοκαθαριστῆρες, δέν πρέπει νά ὑπάρχει ὁποιαδήποτε ἄλλη παρεμπόδιση στό ἄμεσο ὀπτικό πεδίο τοῦ ὁδηγοῦ γιά 180° πρός τά ἐμπρός κάτωθεν ἑνός ὁριζοντίου ἐπιπέδου, διερχομένου ἀπό τό V_1 καί ἄνωθεν τριῶν ἐπιπέδων διερχομένων ἀπό τό V_2 ἐκ τῶν ὁποίων τό ἕνα εἶναι κάθετο πρός τό ἐπίπεζο X-Z καί ἔχει κλίση 4° πρός τά ἐμπρός κάτω τῆς ὁριζοντίου, τά ἄλλα δύο εἶναι κάθετα πρός τό ἐπίπεδο Y-Z καί ἔχουν κλίση 4° κάτω τῆς ὁριζοντίου (βλ. παράρτημα IV, συμπληρωματικό παράρτημα, εἰκόνα 3).

Ἐντούτοις τά κάτοπτρα ὁδηγήσεως δύνανται νά τοποθετοῦνται ἐντός τοῦ ὡς ἄνω καθορισθέντος ὀπτικοῦ πεδίου, μόνο στήν περίπτωση πού μία διαφορετική τοποθέτηση θά ἐμπόδιζε τή τήρηση τῶν προδιαγραφῶν τῆς ὁδηγίας 71/127/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 1ης Μαρτίου 1971 περί προσεγγίσεως τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν μελῶν πού ἀφοροῦν στά κάτοπτρα ὁδηγήσεως τῶν ὀχημάτων μέ κινητήρα([1]).

5.1.3.1. Παρεμπόδιση προκαλουμένη ἀπό τή στεφάνη τοῦ τιμονιοῦ ὁδηγήσεως καί ἀπό τόν πίνακα ὀργάνων στό ἐσωτερικό τοῦ τιμονιοῦ εἶναι ἀνεκτή, ἄν ἕνα ἐπίπεδο πού διέρχεται ἀπό τό V_2 κάθετο στό ἐπίπεδο X-Z καί ἐφαπτόμενο τοῦ ἀνωτέρου τμήματος τῆς στεφάνης τοῦ τιμονιοῦ, ἀποκλίνει τουλάχιστον κατά μία 1° κάτω τῆς ὁριζοντίας.

5.2. **Θέση τῶν σημείων V**

5.2.1. Οἱ πίνακες I καί IV δεικνύουν τήν θέση τῶν σημείων V σέ σχέση πρός τό σημεῖο R ὅπως προκύπτει ἀπό τίς συντεταγμένες τους X,Y,Z στό τρισδιάστατο σύστημα ἀναφορᾶς.

5.2.1.1. Ὁ πίνακας I δεικνύει τίς συντεταγμένες βάσεως γιά προβλεπόμενη γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου 25°. Ἡ θετική ἔννοια τῶν συντεταγμένων ὑποδεικνύεται στό παράρτημα IV, συμπληρωματικό παράρτημα, εἰκόνα 1.

ΠΙΝΑΚΑΣ I

Σημεῖο V	X	Y	Z
V_1	68 mm	-5 mm	665 mm
V_2	68 mm	-5 mm	589 mm

5.3. **Θέση τῶν σημείων P**

5.3.1. Οἱ πίνακες II, III καί IV δεικνύουν τή θέση τῶν σημείων P σέ σχέση πρός τό σημεῖο R, ὅπως αὐτή προκύπτει ἀπό τίς συντεταγμένες τους X,Y,Z στό τρισδιάστατο σημεῖο ἀναφορᾶς.

5.3.1.1. Ὁ πίνακας II δεικνύει τίς συντεταγμένες βάσεως γιά προβλεπομένη γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου 25°. Ἡ θετική ἔννοια τῶν συντεταγμένων ὑποδεικνύεται στό παράρτημα IV, συμπληρωματικό παράρτημα, εἰκόνα 1.

ΠΙΝΑΚΑΣ II

Σημεῖο P	X	Y	Z
P_1	35 mm	-20 mm	627 mm
P_2	63 mm	47 mm	627 mm

5.3.1.2. Ὁ πίνακας III δεικνύει τίς συμπληρωματικές διορθώσεις οἱ ὁποῖες πρέπει νά ἐπιφέρονται στίς συντεταγμένες X τοῦ P_1 καί P_2 ὅταν τό εὖρος ὁριζοντίου ρυθμίσεως τοῦ καθίσματος κατά τό διδόμενο στό σημεῖο 2.16 ὁρισμό ὑπερβαίνει τά 108 mm. Ἡ θετική ἔννοια γιά τίς συντεταγμένες ὑποδεικνύεται στό παράρτημα IV, συμπληρωματικό παράρτημα, εἰκόνα 1.

([4]) ΕΕ ἀριθ. N 68 τῆς 22.3.1971, σ. 1.

ΠΙΝΑΚΑΣ III

Εὖρος ὁριζοντίου ρυθμίσεως τοῦ καθίσματος	Δ X
108 ἕως 120 mm	— 13 mm
121 ἕως 132 mm	— 22 mm
133 ἕως 145 mm	— 32 mm
146 ἕως 158 mm	— 42 mm
πλέον τῶν 158 mm	— 48 mm

5.4. **Διορθώσεις πού πρέπει νά ἐπέλθουν σέ προβλεπόμενες γωνίες κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου διαφόρους τῶν 25°**

Ὁ πίνακας IV δεικνύει τίς συμπληρωματικές διορθώσεις πού πρέπει νά ἐπέλθουν στίς συντεταγμένες X καί Z κάθε σημείου P καί V ὅταν ἡ προβλεπόμενη γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου διαφέρει τῶν 25°. Ἡ θετική ἔννοια τῶν συντεταγμένων ἐμφαίνεται στό παράρτημα IV, συμπληρωματικό παράρτημα, εἰκόνα 1.

ΠΙΝΑΚΑΣ IV

Γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου (μοῖρες)	Ὁριζόντιες συντεταγμένες ΔX	Κατακόρυφες συντεταγμένες ΔZ	Γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου (μοῖρες)	Ὁριζόντιες συντεταγμένες ΔX	Κατακόρυφες συντεταγμένες ΔZ
5	— 186 mm	28 mm	23	— 18 mm	5 mm
6	— 177 mm	27 mm	24	— 9 mm	3 mm
7	— 167 mm	27 mm	25	0 mm	0 mm
8	— 157 mm	27 mm	26	9 mm	— 3 mm
9	— 147 mm	26 mm	27	17 mm	— 5 mm
10	— 137 mm	25 mm	28	26 mm	— 8 mm
11	— 128 mm	24 mm	29	34 mm	— 11 mm
12	— 118 mm	23 mm	30	43 mm	— 14 mm
13	— 109 mm	22 mm	31	51 mm	— 18 mm
14	— 99 mm	21 mm	32	59 mm	— 21 mm
15	— 90 mm	20 mm	33	67 mm	— 24 mm
16	— 81 mm	18 mm	34	76 mm	— 28 mm
17	— 72 mm	17 mm	35	84 mm	— 32 mm
18	— 62 mm	15 mm	36	92 mm	— 35 mm
19	— 53 mm	13 mm	37	100 mm	— 39 mm
20	— 44 mm	11 mm	38	108 mm	— 43 mm
21	— 35 mm	9 mm	39	115 mm	— 48 mm
22	— 26 mm	7 mm	40	123 mm	— 52 mm

5.5. **Θέση τῶν σημείων E**

5.5.1. Τά E_1 καί E_2 εὑρίσκονται κάθε ἕνα σέ ἀπόσταση 104 mm ἀπό τό P_1. Τό E_2 εὑρίσκεται σέ ἀπόσταση 65 mm ἀπό τό E_1 (βλέπε παράρτημα IV, συμπληρωματικό παράρτημα, εἰκόνα 4)

5.5.2. Ἡ εὐθεία πού ἑνώνει τά E_1 καί E_2 στρέφεται γύρω ἀπό τό P_1, μέχρις ὅτου καταστεῖ κάθετος στό διάμηκες στό μέσο τοῦ ὀχήματος κατακόρυφο ἐπίπεδο ἀρκεῖ:

5.5.2.1. στή θέση αὐτή, ἡ ἐφαπτομένη πού ἑνώνει τό E_1 μέ τό ὀπίσθιο ἄκρο τοῦ ἀριστεροῦ ὀρθοστάτου A νά σχηματίζει γωνία 120° τουλάχιστον μέ τήν εὐθεία πού ἑνώνει τά E_1 καί E_2·

5.5.2.2. σέ περίπτωση πού ἡ γωνία αὐτή εἶναι μεγαλύτερη τῶν 120°, ἡ περιστροφή τῆς εὐθείας πού ἑνώνει τά E_1 καί E_2 γύρω ἀπό τό P_1 πρέπει νά προσαρμόζεται μέχρις ὅτου ἡ γωνία αὐτή λάβει τιμή 120° (βλ. γιά τήν τελευταία περίπτωση τό παράρτημα IV, συμπληρωματικό παράρτημα, εἰκόνα 2).

5.5.3. Τά E_3 καί E_4 εὑρίσκονται κάθε ἕνα σέ 104 mm ἀπό τό P_2. Τό E_3 εὑρίσκεται ἀπόσταση 65 mm ἀπό τό E_4 (βλ. παράρτημα IV, συμπληρωματικό παράρτημα, εἰκόνα 4).

5.5.4. Ἡ εὐθεία πού ἑνώνει τά E_3 καί E_4 στρέφεται γύρω ἀπό τό P_2, μέχρις ὅτου σχηματίσει γωνία 120° μέ τήν ἐφαπτόμενη ἡ ὁποία ἑνώνει τό E_4 μέ τό ὀπίσθιο ἄκρο τοῦ δεξιοῦ ὀρθοστάτου A (βλ. παράρτημα IV, συμπληρωματικό παράρτημα, εἰκόνα 2).

6. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜΗΣ

6.1. **Ὀπτικό πεδίο ὁδηγοῦ**

6.1.1. Οἱ σχέσεις τῶν διαστάσεων μεταξύ τῶν ἀρχικῶν σημείων ἀναγνωρίσεως τοῦ ὀχήματος καί τοῦ τρισδιαστάτου συστήματος ἀναφορᾶς, καθορίζονται κατά τήν προδιαγραφομένη στό παράρτημα IV διαδικασία.

6.1.2. Ἡ θέση τῶν σημείων V_1 καί V_2 καθορίζεται σέ σχέση πρός τό σημεῖο R, σύμφωνα πρός τίς συντεταγμένες X,Y,Z τοῦ τρισδιαστάτου συστήματος ἀναφορᾶς καί ὑποδεικνύεται στόν πίνακα I στό σημεῖο 5.2.1.1 καί στόν πίνακα IV στό σημεῖο 5.4. Τά σημεῖα ἀναφορᾶς τοῦ ἀλεξινέμου προσδιορίζονται ἀπό τά σημεῖα V, ἐφόσον αὐτά ἔχουν τοποθετηθεῖ ὀρθά, ὅπως ὑποδεικνύεται στό σημεῖο 5.1.1.

6.1.3. Οἱ σχετικές θέσεις τῶν σημείων P, τοῦ σημείου R καί τοῦ ἄξονος τοῦ διερχομένου διά τοῦ μέσου τῆς θέσεως πού κάθεται ὁ ὁδηγός, ἐκφραζόμενες σέ συντεταγμένες X,Y,Z τοῦ τρισδιαστάτου συστήματος ἀναφορᾶς, καθορίζονται σύμφωνα πρός τούς πίνακες II καί III στό σημεῖο 5.3. Οἱ διορθώσεις πού πρέπει νά ἐπέλθουν στίς συντεταγμένες αὐτές γιά προβλεπόμενες γωνίες κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου διαφόρους τῶν 25°, ὑποδεικνύονται στόν πίνακα IV στό σημεῖο 5.4.

6.1.4. Ἡ γωνία διοφθαλμικῆς παρεμποδίσεως (βλ. σημεῖο 5.1.2) μετρᾶται σέ ὁριζόντιο ἐπίπεδο ὅπως ὑποδεικνύεται στό παράρτημα IV, συμπληρωματικό παράρτημα, εἰκόνα 2. Ἡ σχετική θέση τῶν P_1 καί P_2 τά ὁποῖα συνδέονται πρός τά E_1 καί E_2 καί πρός τά E_3 καί E_4 ἀντιστοίχως, ἐμφαίνεται στό παράρτημα IV, συμπληρωματικό παράρτημα, εἰκόνα 4.

6.1.4.1. Ἡ εὐθεία πού ἑνώνει τά E_1 καί E_2 πρέπει νά ἔχει τήν περιγραφομένη στό σημεῖο 5.5.2. κατεύθυνση. Ἡ διοφθαλμική γωνία παρεμποδίσεως εἶναι ἡ γωνία πού σχηματίζεται ἀπό τήν ἐφαπτομένη τοῦ ἐξωτερικοῦ ἄκρου τοῦ ἀριστεροῦ ὀρθοστάτου A, πού ἀρχίζει ἀπό τό E_1 καί τήν ἐφαπτομένη τοῦ ἐσωτερικοῦ ἄκρου τοῦ ἀριστεροῦ ὀρθοστάτου A, πού ἀρχίζει ἀπό τό E_2.

6.1.4.2. Ἡ εὐθεία πού ἑνώνει τά E_3 καί E_4, πρέπει νά ἔχει τήν περιγραφομένη στό σημεῖο 5.5.4 κατεύθυνση. Ἡ διοφθαλμική γωνία παρεμποδίσεως εἶναι ἡ γωνία πού σχηματίζεται ἀπό τήν ἐφαπτομένη τοῦ ἐξωτερικοῦ ἄκρου τοῦ δεξιοῦ ὀρθοστάτου A, πού ἀρχίζει ἀπό τό E_4 καί τήν ἐφαπτομένη τοῦ ἐσωτερικοῦ ἄκρου τοῦ δεξιοῦ ὀρθοστάτου A, πού ἀρχίζει ἀπό τό E_3.

(7.)

(8.)

(9.)

(10.)

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΘΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΣΗΜΕΙΟΥ Ἤ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΓΩΝΙΑΣ ΚΛΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΡΕΙΣΙΝΩΤΟΥ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΗ ΤΗΣ ΣΧΕΤΙΚΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ R ΚΑΙ Η ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΓΩΝΙΑΣ ΚΛΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΡΕΙΣΙΝΩΤΟΥ

1. ΟΡΙΣΜΟΙ

1.1. **Σημεῖο Η**

Ὡς «σημεῖο Η», τό ὁποῖο χαρακτηρίζει τή θέση ἐντός τοῦ θαλάμου ἐπιβατῶν ἑνός καθημένου ἐπιβάτου, νοεῖται τό ἴχνος ἐπί ἑνός διαμήκους κατακορύφου ἐπιπέδου, τοῦ θεωρητικοῦ ἄξονα περιστροφῆς ὁ ὁποῖος ὑπάρχει μεταξύ τῶν μηρῶν καί τοῦ κορμοῦ ἑνός ἀνθρωπίνου σώματος πού παριστᾶται ἀπό τό περιγραφόμενο στό σημεῖο 3 ἀνδρείκελο.

1.2. **Σημεῖο R ἤ σημεῖο ἀναφορᾶς θέσεως καθημένης**

Ὡς «σημεῖο R» ἤ «σημεῖο ἀναφορᾶς θέσεως καθημένης», νοεῖται τό προσδιοριζόμενο ἀπό τόν κατασκευαστή σημεῖο ἀναφορᾶς τό ὁποῖο:

1.2.1. ἔχει συντεταγμένες καθορισμένες σέ σχέση πρός τή δομή τοῦ ὀχήματος.

1.2.2. ἀντιστοιχεῖ στή θεωρητική θέση τοῦ σημείου περιστροφῆς κορμοῦ/μηρῶν (σημεῖο Η) γιά τήν πλέον χαμηλή καί ἀπομεμακρυσμένη θέση ὁδηγήσεως ἤ κανονικῆς χρήσεως τήν ὑποδεικνυομένη ἀπό τόν κατασκευαστή, γιά κάθε μία ἀπό τίς προβλεπόμενες ἀπό αὐτόν θέσεις καθημένων.

1.3. **Γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου**

Ὡς «γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου», νοεῖται ἡ κλίση τοῦ ἐρεισινώτου σέ σχέση πρός τήν κατακόρυφο.

1.4. **Πραγματική γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου**

Ὡς «πραγματική γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου», νοεῖται ἡ γωνία ἡ ὁποία σχηματίζεται ἀπό τή διερχόμενη ἐκ τοῦ σημείου Η κατακόρυφο καί τήν γραμμή ἀναφορᾶς τοῦ κορμοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος παρισταμένου ἀπό τό περιγραφόμενο στό σημεῖο 3 ἀνδρείκελο.

1.5. **Προβλεπομένη γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου**

Ὡς «προβλεπόμενη γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου» νοεῖται ἡ προβλεπομένη γωνία ἀπό τόν κατασκευαστή τοῦ ὀχήματος πού:

1.5.1. καθορίζει τή γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου, γιά τήν πλέον χαμηλήν καί ἀπομεμακρυσμένην θέση ὁδηγήσεως ἤ κανονικῆς χρήσεως τήν ὑποδεικνυομένην ἀπό τόν κατασκευαστή τοῦ ὀχήματος, γιά κάθε μία ἀπό τίς προβλεπόμενες ἀπό αὐτόν θέσεις καθημένων.

1.5.2. Σχηματίζεται στό σημεῖο R ἀπό τήν κατακόρυφο καί τή γραμμή ἀναφορᾶς τοῦ κορμοῦ, καί

1.5.3. ἀντιστοιχεῖ θεωρητικά στήν πραγματική γωνία κλίσεως.

2. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ Η ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΓΩΝΙΩΝ ΚΛΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΡΕΙΣΙΝΩΤΩΝ

2.1. Γιά κάθε μία θέση καθημένη, προβλεπομένη ἀπό τόν κατασκευαστή τοῦ ὀχήματος, προσδιορίζεται ἕνα σημεῖο Η καί μία πραγματική γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου. Ὅταν οἱ θέσεις καθημένων τῆς αὐτῆς σειρᾶς δύνανται νά θεωρηθοῦν ὡς παρόμοιες (ἐνιαῖο κάθισμα γιά πλείονα πρόσωπα, πάγκος — ταυτόσημα καθίσματα, κλπ.) προσδιορίζεται ἕνα σημεῖο Η καί μία πραγματική γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου. Ὅταν οἱ θέσεις καθημένων τῆς αὐτῆς σειρᾶς δύνανται νά θεωρηθοῦν ὡς παρόμοιες (ἐνιαῖο κάθισμα γιά πλείονα πρόσωπα, — πάγκος, ταυτόσημα καθίσματα, κλπ.) προσδιορίζεται ἕνα μόνο σημεῖο Η καί μία μόνο πραγματική γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου κατά σειράν καθισμάτων διά τῆς τοποθετήσεως τοῦ ἀνδρεικέλου, τό ὁποῖο περιγράφεται στό σημεῖο 3 σέ θέση θεωρουμένη ὡς ἀντιπροσωπευτική τῆς σειρᾶς τῶν καθισμάτων. Ἡ θέση αὐτή εἶναι:

2.1.1. γιά τήν ἐμπρόσθια σειρά, ἡ θέση τοῦ ὁδηγοῦ,

2.1.2. γιά τήν (ἤ τίς) ὀπίσθια (ες) σειρά (ές), μία ἐξωτερική θέση.

2.2 Γιά κάθε προσδιορισμό τοῦ σημείου Η καί τῆς πραγματικῆς γωνίας κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου, τό θεωρούμενο κάθισμα τοποθετεῖται στήν πλέον χαμηλή καί πλέον ἀπομεμακρυσμένη θέση ὁδηγήσεως ἤ κανονικῆς χρήσεως πού προβλέπεται γιά τό κάθισμα αὐτό ἀπό τόν κατασκευαστή τοῦ ὀχήματος. Τό ἐρεισίνωτο, ἄν ἡ κλίση του εἶναι ρυθμιζόμενη, σταθεροποιεῖται ὅπως προσδιορίζεται ἀπό τόν κατασκευαστή ἤ ἐλλείψει προσδιορισμοῦ, κατά τέτοιο τρόπο οὕτως ὥστε ἡ πραγματική γωνία κλίσεως νά εἶναι κατά τό δυνατό ἡ πλησιέστερη τῶν 25°.

3. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΙΚΕΛΟΥ

3.1. Χρησιμοποιεῖται τρισδιάστατο ἀνδρείκελο τοῦ ὁποίου ἡ μᾶζα καί τό περίγραμμα ἀντιστοιχοῦν σέ ἐνήλικα μεσαίου ἀναστήματος. Τό ἀνδρείκελο αὐτό ἐμφαίνεται στίς εἰκόνες 1 καί 2 τοῦ συμπληρωματικοῦ τοῦ παρόντος παραρτήματος.

3.2. Τό ἀνδρείκελο αὐτό φέρει:

3.2.1. δύο στοιχεῖα πού ὑποκαθιστοῦν, τό ἕνα τήν πλάτη καί τό ἄλλο τό καθήμενο τμῆμα τοῦ σώματος, ἀρθρούμενα κατά ἄξονα, ἀναπαριστῶντα τόν ἄξονα περιστροφῆς μεταξύ τοῦ κορμοῦ καί τῶν μηρῶν. Τό ἴχνος τοῦ ἄξονα αὐτοῦ ἐπί τοῦ κατακορύφου διαμήκους στό μέσο τῆς καθημένης θέσεως ἐπιπέδου προσδιορίζει τό σημεῖο Η.

3.2.2. δύο στοιχεῖα πού ὑποκαθιστοῦν τίς κνῆμες καί, ἀρθρούμενα σέ σχέση μέ τό στοιχεῖο πού ὑποκαθιστᾶ τό καθήμενο τμῆμα.

3.2.3. δύο στοιχεῖα πού ὑποκαθιστοῦν τούς πόδες συνδεδεμένα στίς κνῆμες μέ ἀρθρώσεις πού ὑποκαθιστοῦν τούς ἀστραγάλους.

3.2.4. ἐξάλλου τό στοιχεῖο πού ὑποκαθιστᾶ τό καθήμενο τμῆμα, εἶναι ἐξοπλισμένο μέ μία στάθμη πού ἐπιτρέπει τόν ἔλεγχο τοῦ προσανατολισμοῦ του κατά τήν ἐγκάρσια κατεύθυνση.

3.3. Μάζες βάρους πού ἀναπαριστοῦν τήν μάζα κάθε στοιχείου τοῦ σώματος, τοποθετοῦνται στά κατάλληλα σημεῖα, τά συνιστῶντα τά ἀντίστοιχα κέντρα βάρους, οὕτως ὥστε νά ἐπιτευχθεῖ συνολική μάζα τοῦ ἀνδρεικέλου 75 kg ± 1%. Λεπτομέρειες τῶν διαφόρων μαζῶν δίδονται στόν πίνακα τῆς εἰκόνας 2 τοῦ συμπληρωματικοῦ τοῦ παρόντος παραρτήματος.

3.4. Ἡ γραμμή ἀναφορᾶς τοῦ κορμοῦ τοῦ ἀνδρεικέλου παριστᾶται ἀπό εὐθεία διερχομένη ἀπό τό σημεῖο ἀρθρώσεως τοῦ μηροῦ μέ τόν κορμό καί τό σημεῖο θεωρητικῆς ἀρθρώσεως τοῦ λαιμοῦ μετά τοῦ θώρακος (βλ. εἰκόνα 1 τοῦ συμπληρωματικοῦ στό παρόν παράρτημα).

4. ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΙΚΕΛΟΥ

Ἡ τοποθέτηση τοῦ τρισδιαστάτου ἀνδρεικέλου πραγματοποιεῖται κατά τόν ἀκόλουθο τρόπο:

4.1. τοποθετεῖται τό ὄχημα ἐπί ὁριζοντίου ἐπιπέδου, καί ρυθμίζονται τά καθίσματα ὅπως προσδιορίζεται στό σημεῖο 2.2.

4.2. καλύπτεται, τό πρός δοκιμή κάθισμα μέ τεμάχιο ὑφάσματος, προοριζόμενο νά διευκολύνει τήν ὀρθή τοποθέτηση τοῦ ἀνδρεικέλου.

4.3. τό ἀνδρείκελο τοποθετεῖται καθήμενο στήν θεωρούμενη θέση οὕτως ὥστε ὁ ἄξονας ἀρθρώσεως του νά εἶναι κάθετος στό διάμηκες στό μέσο τοῦ ὀχήματος ἐπίπεδο.

4.4. οἱ πόδες τοῦ ἀνδρεικέλου τοποθετοῦνται κατά τόν ἀκόλουθο τρόπο:

4.4.1. γιά τά ἐμπρόσθια καθίσματα, κατά τρόπο ὥστε ἡ στάθμη πού ἐπιτρέπει τόν ἔλεγχο τῆς κλίσεως τοῦ καθημένου τμήματος κατά τήν ἐγκάρσια κατεύθυνση νά ἐπανέλθει στήν ὁριζόντιο.

4.4.2. γιά τίς ὀπίσθιες θέσεις οἱ πόδες τοποθετοῦνται κατά τρόπο ὥστε νά εὑρίσκονται καθ' ὅ μέτρο αὐτό εἶναι δυνατόν σέ ἐπαφή μέ τά ἐμπρόσθια καθίσματα. Ἂν οἱ πόδες στηρίζονται ἐπί τμημάτων τοῦ δαπέδου διαφορετικοῦ ἐπιπέδου, ὁ πούς πού ἔρχεται πρῶτος σέ ἐπαφή μέ τό ἐμπρόσθιο κάθισμα χρησιμεύει πρός ἀναφορά καί ὁ ἄλλος πούς τοποθετεῖται κατά τρόπο ὥστε ἡ στάθμη πού ἐπιτρέπει τόν ἔλεγχο τῆς ἐγκαρσίας κλίσεως τοῦ καθημένου τμήματος νά ἐπανέλθει στήν ὁριζόντιο.

4.4.3. Ἂν τό σημεῖο Η καθορίζεται σέ μέση θέση, οἱ πόδες τοποθετοῦνται ἑκατέρωθεν τῆς σήραγγος.

4.5. Τοποθετοῦνται οἱ μᾶζες βάρους στίς κνῆμες, ἐπαναφέρεται στήν ὁριζόντια ἡ ἐγκαρσία στάθμη τοῦ καθημένου τμήματος καί τοποθετοῦνται οἱ μᾶζες βάρους τῶν μηρῶν ἐπί τοῦ στοιχείου πού ἀναπαριστᾶ τό καθήμενο τμῆμα.

4.6. Τό ἀνδρείκελο ἀπομακρύνεται ἀπό τό ἐρεισίνωτο τοῦ καθίσματος μέ τή χρησιμοποίηση τῆς ράβδου ἀρθρώσεως τῶν γονάτων καί ἐπαναφέρεται ἡ πλάτη πρός τά ἐμπρός. Ἐπανατοποθετεῖται τό ἀνδρείκελο ἐπί τοῦ καθίσματος μέ τήν ὀλίσθησιν τοῦ καθημένου τμήματος πρός τά ὀπίσω μέχρις ὅτου, αὐτό συναντήσει ἀντίσταση, στή συνέχεια φέρεται ἐκ νέου πρός τά ὀπίσω ἡ πλάτη ἐπί τοῦ ἐρεισινώτου τοῦ καθίσματος.

4.7. Ἀσκεῖται δύο φορές ἐπί τοῦ ἀνδρεικέλου ὁριζόντια δύναμη 10 ± 1 daN. Ἡ κατεύθυνση καί τό σημεῖο ἐφαρμογῆς τῆς δυνάμεως ἀναπαριστῶνται ἀπό ἕνα μαῦρο βέλος στήν εἰκόνα 2 τοῦ συμπληρωματικοῦ παραρτήματος.

4.8. Τοποθετοῦνται οἱ μᾶζες βάρους τοῦ καθημένου τμήματος ἐπί τῆς δεξιᾶς καί ἀριστερᾶς πλευρᾶς, κατόπιν οἱ μᾶζες βάρους τοῦ κορμοῦ. Ἡ ἐγκαρσία στάθμη τοῦ ἀνδρεικέλου διατηρεῖται στήν ὁριζόντια.

4.9. Διατηρουμένης τῆς ἐγκαρσίας στάθμης τοῦ ἀνδρεικέλου στήν ὁριζόντια, ἐπαναφέρεται ἡ πλάτη πρός τά ἐμπρός, μέχρις ὅτου εὑρεθοῦν οἱ μᾶζες βάρους τοῦ κορμοῦ ὑπεράνω τοῦ σημείου H, κατά τρόπο ἐκμηδενίζοντα κάθε τριβή πρός τό ἐρεισίνωτο τοῦ καθίσματος.

4.10 Προσεκτικά ἐπαναφέρεται ἡ πλάτη πρός τά ὀπίσω οὕτως ὥστε νά περατωθεῖ ἡ τοποθέτηση. Ἡ ἐγκάρσια στάθμη τοῦ ἀνδρεικέλου πρέπει νά εἶναι ὁριζόντια. Σέ ἀντίθετη περίπτωση ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἀνωτέρω περιγραφομένη διεργασία.

5. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

5.1. Ὅταν τό ἀνδρείκελο ἔχει τοποθετηθεῖ σύμφωνα πρός τό σημεῖο 4, τό σημεῖο H τοῦ καθίσματος καί ἡ πραγματική γωνία κλίσεως τοῦ ἐν λόγω ἐρεισινώτου συνίστανται ἀπό τό σημεῖο H καί τή γωνία κλίσεως τῆς γραμμῆς ἀναφορᾶς τοῦ κορμοῦ τοῦ ἀνδρεικέλου.

5.2. Οἱ συντεταγμένες τοῦ σημείου H σέ σχέση πρός τά τρία, ἀντιστοίχως κάθετα ἐπίπεδα καί τήν πραγματική γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου μετροῦνται γιά νά συγκριθοῦν πρός τά ὑπό τοῦ κατασκευαστῆ τοῦ ὀχήματος παρεχόμενα δεδομένα.

6. ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΗ ΤΗΣ ΣΧΕΤΙΚΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ R ΚΑΙ H ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΗΣ ΓΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΓΩΝΙΑΣ ΚΛΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΡΕΙΣΙΝΩΤΟΥ

6.1. Τά ἀποτελέσματα τῶν γενομένων σύμφωνα μέ τό σημεῖο 5.2 μετρήσεων γιά τό σημεῖο H καί τήν πραγματική γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου, πρέπει νά συγκριθοῦν πρός τίς συντεταγμένες τοῦ σημείου R καί πρός τήν προβλεπομένη γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου, οἱ ὁποῖες ὑποδεικνύονται ἀπό τόν κατασκευαστή τοῦ ὀχήματος.

6.2. Ἡ ἐξακρίβωση τῆς σχετικῆς θέσεως τῶν σημείων R καί H καί τοῦ λόγου μεταξύ τῆς προβλεπομένης καί πραγματικῆς γωνίας κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου θεωρεῖται ἱκανοποιητική, γιά αὐτή τήν καθήμενη θέση, ἄν τό σημεῖο H, ὅπως αὐτό προσδιορίζεται ἀπό τίς συντεταγμένες του, εὑρίσκεται ἐντός διαμήκους ὀρθογωνίου κέντρου R, τοῦ ὁποίου οἱ ὁριζόντιοι καί κατακόρυφοι πλευρές, ἔχουν μῆκος 30 mm καί 20 mm ἀντιστοίχως καί ἐάν ἡ πραγματική γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου δέν διαφέρει πλέον τῶν 3° τῆς προβλεπομένης γωνίας κλίσεως.

6.2.1. Ἄν πληροῦνται οἱ ὅροι αὐτοί, τό σημεῖο R καί ἡ προβλεπομένη γωνία κλίσεως χρησιμοποιοῦνται γιά τήν δοκιμή καί, ἄν αὐτό εἶναι ἀναγκαῖο, τό ἀνδρείκελο διευθετεῖται ἔτσι ὥστε τό σημεῖο H νά συμπίπτει μέ τό σημεῖο R καί ἡ πραγματική γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου νά συμπίπτει μέ τήν προβλεπομένη γωνία.

6.3. Ἄν τό σημεῖο H ἤ ἡ πραγματική γωνία κλίσεως δέν πληροῖ τίς προδιαγραφές τοῦ σημείου 6.2, πραγματοποιοῦνται δύο ἄλλοι προσδιορισμοί τοῦ σημείου H ἤ τῆς πραγματικῆς γωνίας κλίσεως (τρεῖς προσδιορισμοί, συνολικά). Ἄν τά ἀποτελέσματα τά λαμβανόμενα κατά τίς δύο ἀπό τίς τρεῖς διεργασίες πληροῦν τίς προδιαγραφές, τό ἀποτέλεσμα τῆς δοκιμῆς θεωρεῖται ἱκανοποιητικό.

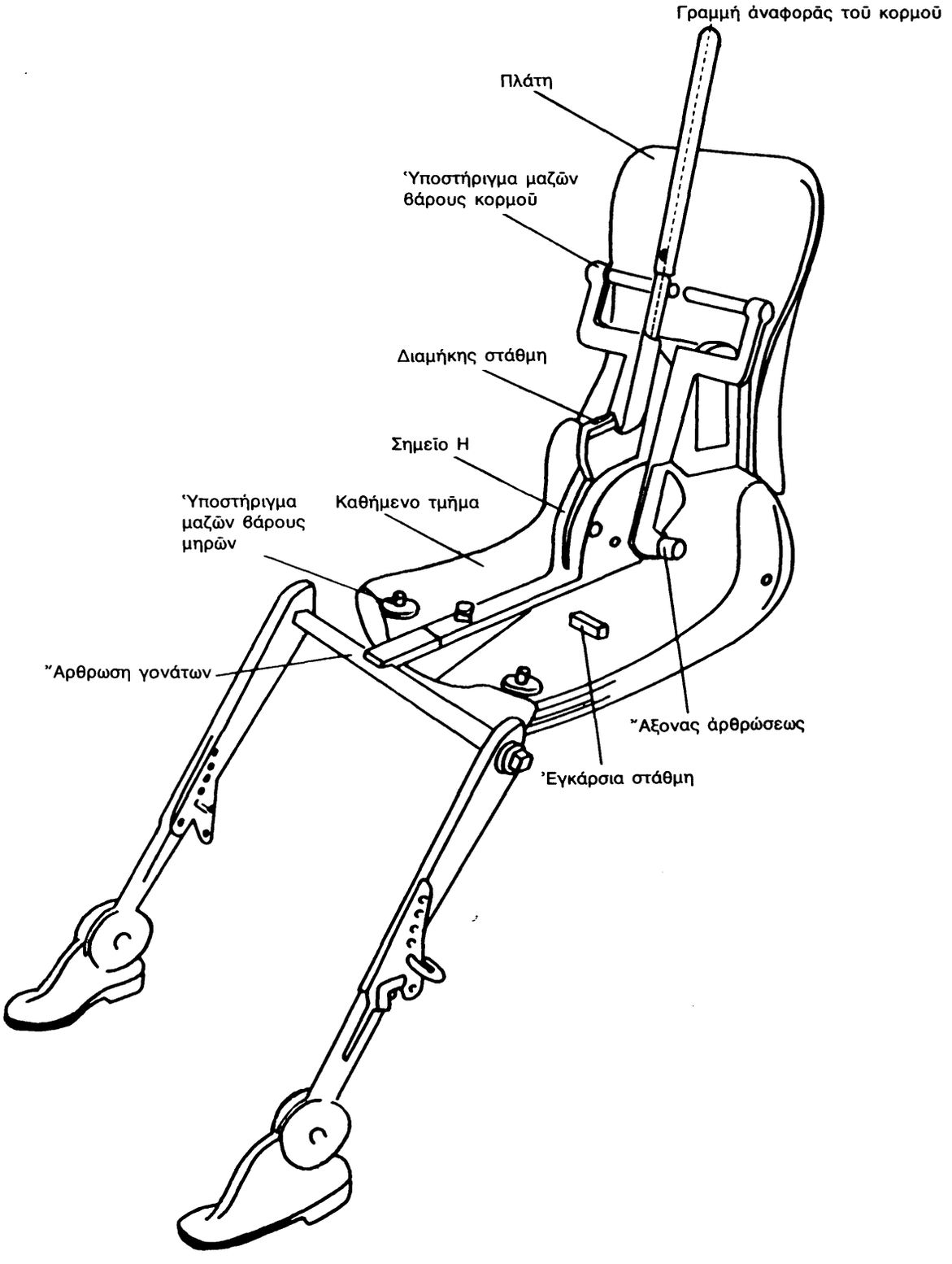
6.4. Ἄν τά ἀποτελέσματα τῶν δύο τουλάχιστον ἀπό τίς τρεῖς διεργασίες δέν πληροῦν τίς προδιαγραφές τοῦ σημείου 6.2 τό ἀποτέλεσμα τῆς δοκιμῆς θεωρεῖται μή ἱκανοποιητικό.

6.5. Ἄν προκύπτει ἡ κατάσταση πού προβλέπεται στό σημεῖο 6.4, ἤ ἄν ἡ ἐξακρίβωση δέν δύναται νά πραγματοποιηθεῖ διότι ὁ κατασκευαστής δέν παρέσχε πληροφορίες περί τῆς θέσεως τοῦ σημείου R ἤ τῆς προβλεπομένης γωνίας κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου, δύναται νά χρησιμοποιηθεῖ ὁ μέσος ὅρος τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν τριῶν προσδιορισμῶν καί νά θεωρηθεῖ ἐφαρμοστέος σέ ὅλες τίς περιπτώσεις ὅπου ἀναφέρεται στήν παρούσα ὁδηγία τό σημεῖο R ἤ ἡ προβλεπομένη γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου.

6.6. Πρός ἐξακρίβωση σέ ὄχημα σειρᾶς τῆς τεχνικῆς θέσεως τῶν σημείων R καί H καί τοῦ λόγου μεταξύ τῆς προβλεπομένης γωνίας καί τῆς πραγματικῆς γωνίας κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου, τό ἀναφερθέν στό σημεῖο 6.2 ὀρθογώνιο ἀντικαθίσταται ἀπό τετράγωνο πλευρᾶς 50 mm, καί ἡ πραγματική γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου πρέπει νά μή διαφέρει πλέον τῶν 5° κατά τό μεῖζον ἤ ἔλασσον τῆς προβλεπομένης γωνίας κλίσεως.

Συμπληρωματικό παράρτημα

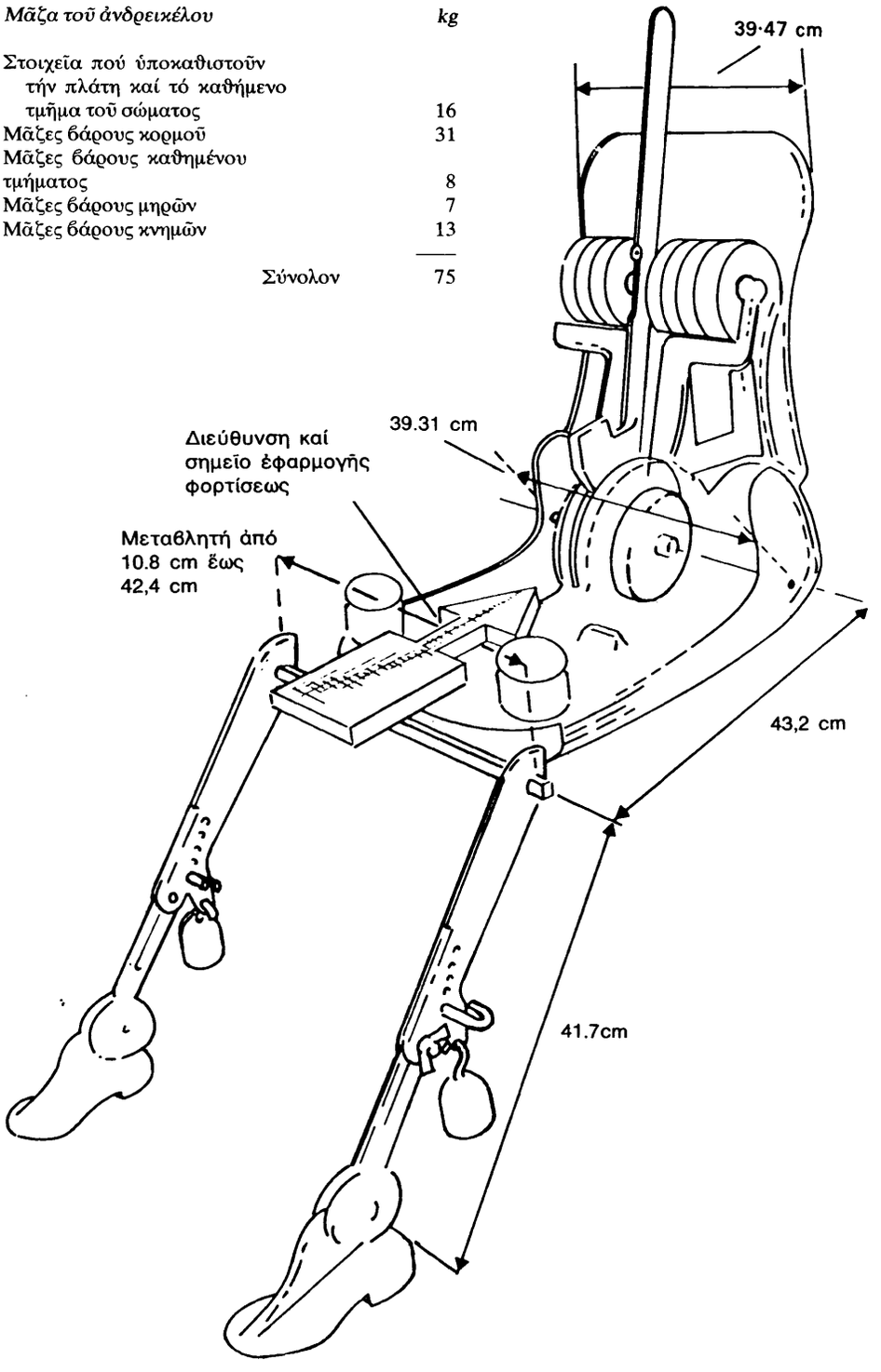
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΥΝΘΕΤΟΝΤΑ ΤΟ ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΟ ΑΝΔΡΕΙΚΕΛΟ

Εἰκόνα 1

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΑΖΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΙΚΕΛΟΥ

Μᾶζα τοῦ ἀνδρεικέλου	*kg*
Στοιχεῖα πού ὑποκαθιστοῦν τήν πλάτη καί τό καθήμενο τμῆμα τοῦ σώματος	16
Μᾶζες βάρους κορμοῦ	31
Μᾶζες βάρους καθημένου τμήματος	8
Μᾶζες βάρους μηρῶν	7
Μᾶζες βάρους κνημῶν	13
Σύνολον	75

Εἰκόνα 2

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΜΕΘΟΔΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΡΧΙΚΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

1. ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΙΚΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ

Προκειμένου νά ἐλεγχθοῦν οἱ χαρακτηριστικές διαστάσεις στό ἐσωτερικό καί τό ἐξωτερικό τοῦ ὑποβαλλομένου πρός ἔγκριση ὀχήματος, σύμφωνα πρός τήν παρούσα ὁδηγία, πρέπει, γιά τήν ἀνεύρεση ἐπί τοῦ πραγματικοῦ ὀχήματος, τοῦ κατασκευασμένου σύμφωνα πρός τά σχέδια τοῦ κατασκευαστῆ, τῶν ἐμφαινομένων στά σχέδια αὐτά ἐξειδικευμένων σημείων, νά καθορισθοῦν μέ ἀκρίβεια οἱ σχέσεις μεταξύ τῶν συντεταγμένων πού καθορίσθηκαν στά πρῶτα στάδια τῆς μελέτης τοῦ ὀχήματος ἐντός τῶν πλαισίων τοῦ καθοριζομένου στό σημεῖο 2.3 τοῦ παραρτήματος I τρισδιαστάτου συστήματος καί τῆς θέσεως τῶν καθοριζομένων στό σημεῖο 2.4 τοῦ παραρτήματος I ἀρχικῶν σημείων ἀναγνωρίσεως.

2. ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ

Γιά νά καθορισθοῦν αὐτές οἱ σχέσεις, λαμβάνεται ἕνα ἐπίπεδο ἀναφορᾶς στό ἔδαφος, πού φέρει τούς διαβαθμισμένους ἄξονες τῶν x καί y. Ἡ εἰκόνα 6 τοῦ συμπληρωματικοῦ τοῦ παρόντος παραρτήματος, δεικνύει τήν χρησιμοποιητέα μέθοδο γιά τό σκοπό αὐτό. Τό ἐπίπεδο ἀναφορᾶς συνίσταται ἀπό μιά ἐπιφάνεια σκληρή, ἐπίπεδο καί ὁριζοντία ἐπί τῆς ὁποίας τοποθετεῖται τό ὄχημα καί στήν ὁποία ἔχουν στερεωθεῖ καλῶς δύο κλίμακες μετρήσεως ὑποδιηρημένες σέ χιλιοστόμετρα οἱ ὁποῖες πρέπει νά ἔχουν ἐλάχιστο μῆκος 8 μέτρων γιά τόν ἄξονα x καί 4 μέτρων γιά τόν ἄξονα y. Πρέπει νά ἔχουν θέση κάθετη ἡ μία ὡς πρός τήν ἄλλη, ὡς ἐμφαίνεται στήν εἰκόνα 6 τοῦ συμπληρωματικοῦ τοῦ παρόντος παραρτήματος. Ἡ τομή αὐτῶν τῶν κλιμάκων εἶναι ἡ «ἀρχή συντεταγμένων στό ἔδαφος».

3. ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Προκειμένου νά ληφθοῦν ὑπόψη οἱ ἀνισότητες στάθμης στό ἐπίπεδο ἀναφορᾶς, ἤ τήν ἐπιφάνεια δοκιμῆς, εἶναι ἀπαραίτητο νά μετρηθοῦν οἱ ἀποκλίσεις σέ σχέση πρός τήν ἀρχή συντεταγμένων στό ἔδαφος κατά μῆκος τῶν δύο κλιμάκων τῶν συντεταγμένων x καί y, σέ διαστήματα 250 mm καί νά καταγραφοῦν τά ἀποτελέσματα τῶν μετρήσεων προκειμένου νά διενεργηθοῦν οἱ ἐπιθυμητές διορθώσεις κατά τόν ἔλεγχο τοῦ ὀχήματος.

4. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ

Προκειμένου νά ληφθοῦν ὑπόψη οἱ ἐλάσσονες ἀποκλίσεις ὕψους τῆς ἀναρτήσεως, κλπ, εἶναι ἀναγκαῖο νά ὑφίσταται μέσον ἐπαναφορᾶς τῶν σημείων ἀναγνωρίσεως, πρίν νά ἀρχίσουν οἱ μετρήσεις, στίς θέσεις τῶν ὁποίων οἱ συντεταγμένες καθορίσθηκαν κατά τό στάδιο τῶν μελετῶν. Ἐξάλλου πρέπει νά ὑφίσταται δυνατότης ἐλαφρᾶς μετατοπίσεως τοῦ ὀχήματος ἐγκαρσίως καί/ἤ κατά μῆκος γιά νά τοποθετεῖται ὀρθά σέ σχέση πρός τά ἐπίπεδα ἀναφορᾶς.

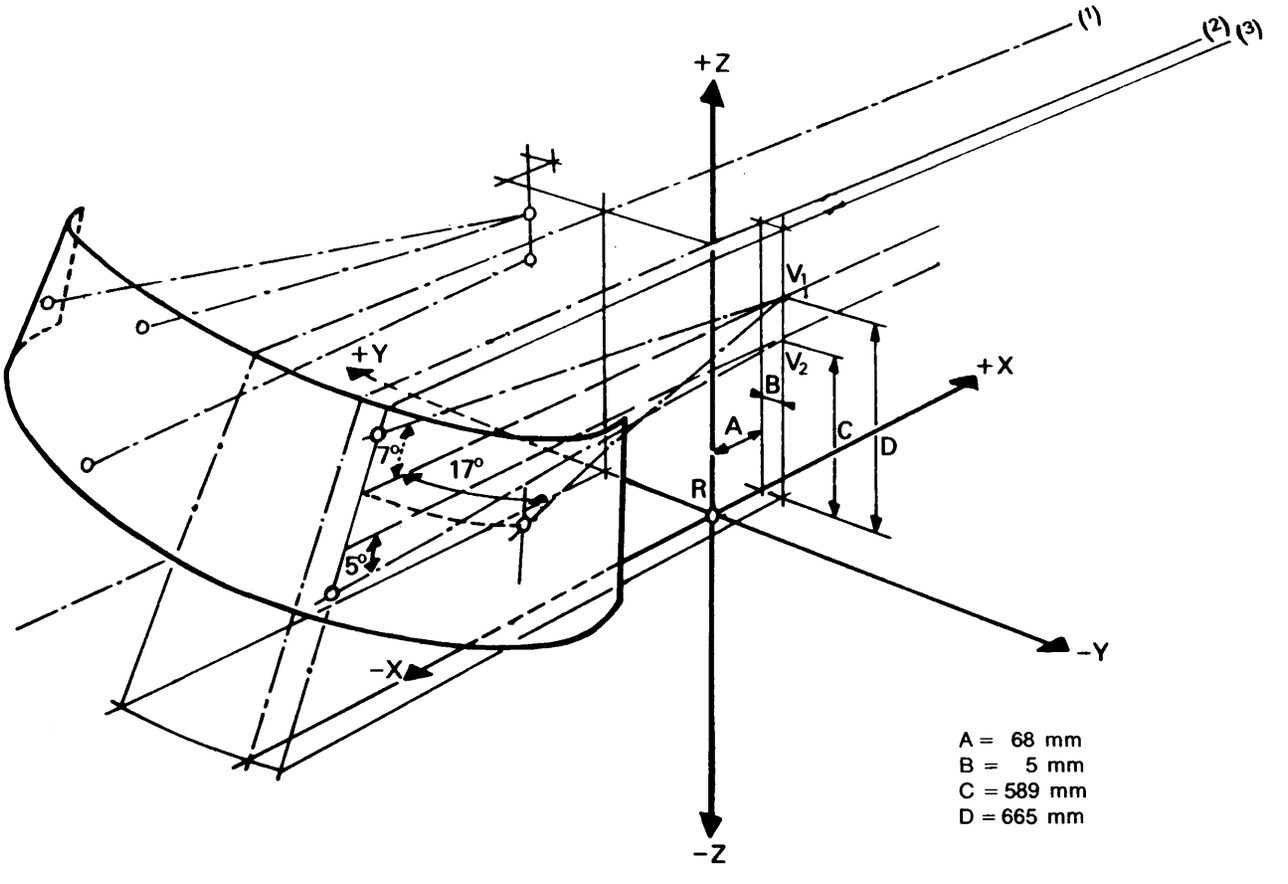
5. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Ἐφόσον τό ὄχημα ἔχει τοποθετηθεῖ ὀρθά σέ σχέση πρός τό σύστημα ἀναφορᾶς καί στήν προβλεπομένη κατά τό στάδιο τῶν μελετῶν θέση, εἶναι εὐχερές νά προσδιορισθεῖ ἡ θέση τῶν ἀπαιτουμένων γιά τή μελέτη τῶν συνθηκῶν τῆς ἐμπροσθίας ὁρατότητος σημείων.

Γιά νά προσδιορισθοῦν οἱ συνθῆκες αὐτές, δύνανται νά χρησιμοποιηθοῦν θεοδόλιχοι, φωτεινές πηγές ἤ συστήματα φερομένων σκιῶν ἤ ἄλλος μηχανισμός τοῦ ὁποίου ἰσοδυναμία θά εἶναι δυνατό νά ἀποδειχθεῖ.

Εἰκόνα 1

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ V

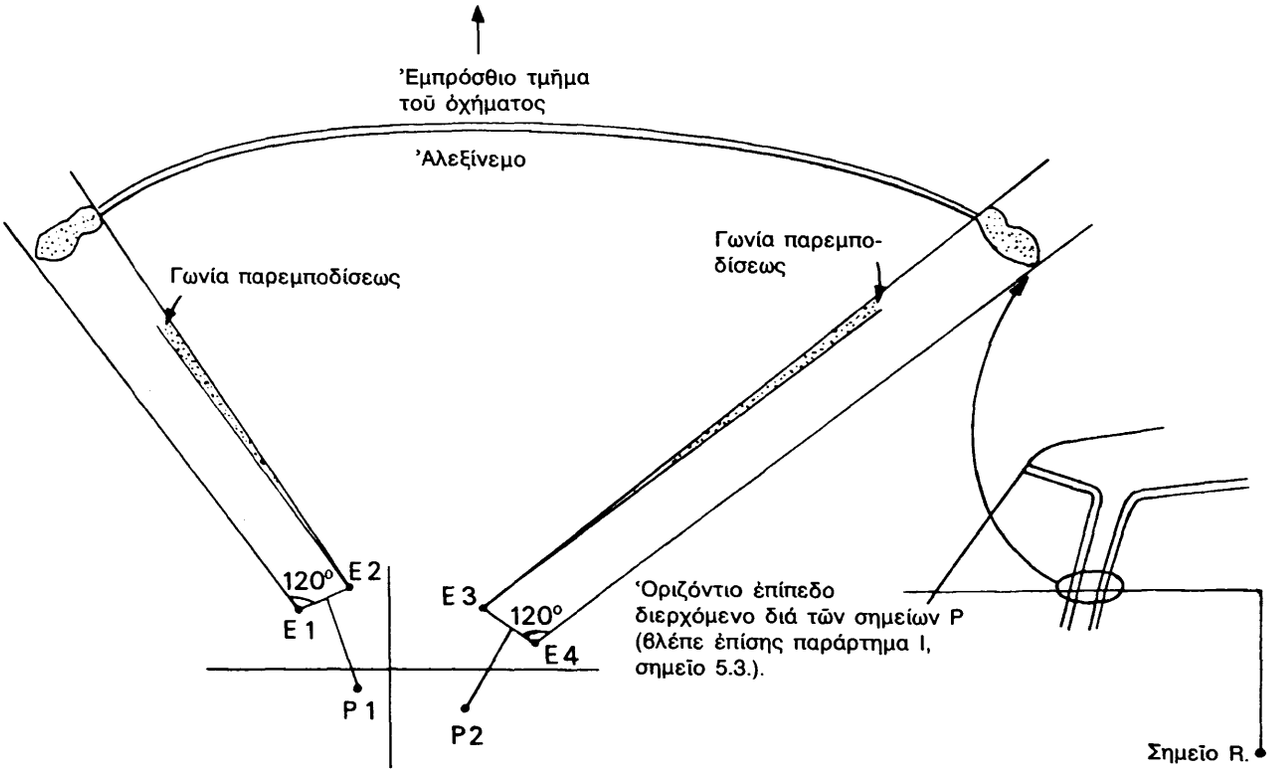
(1) Ἴχνος τοῦ διαμήκους στό μέσο τοῦ ὀχήματος ἐπιπέδου.
(2) Ἴχνος τοῦ διερχομένου ἀπό τό R κατακορύφου ἐπίπεδου.
(3) Ἴχνος τοῦ διερχομένου ἀπό τό V_1 καί V_2 κατακορύφου ἐπίπεδου.

Εἰκόνα 2

ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΗ ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΡΘΟΣΤΑΤΕΣ

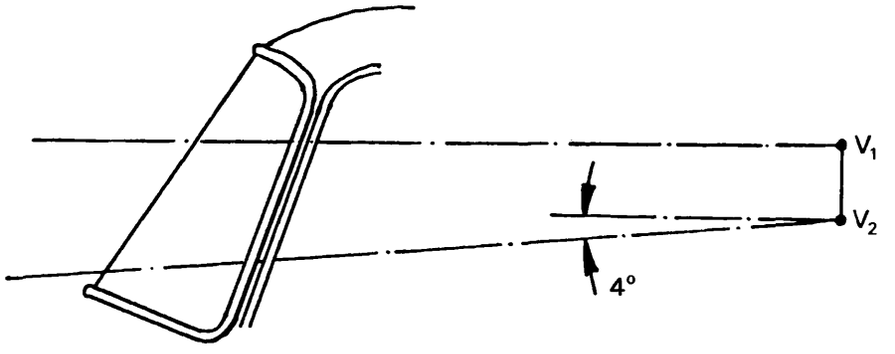
Σχῆμα πού δεικνύει τά σημεῖα P καί E σκοπεύσεως τοῦ δεξιοῦ καί ἀριστεροῦ ὀρθοστάτου.

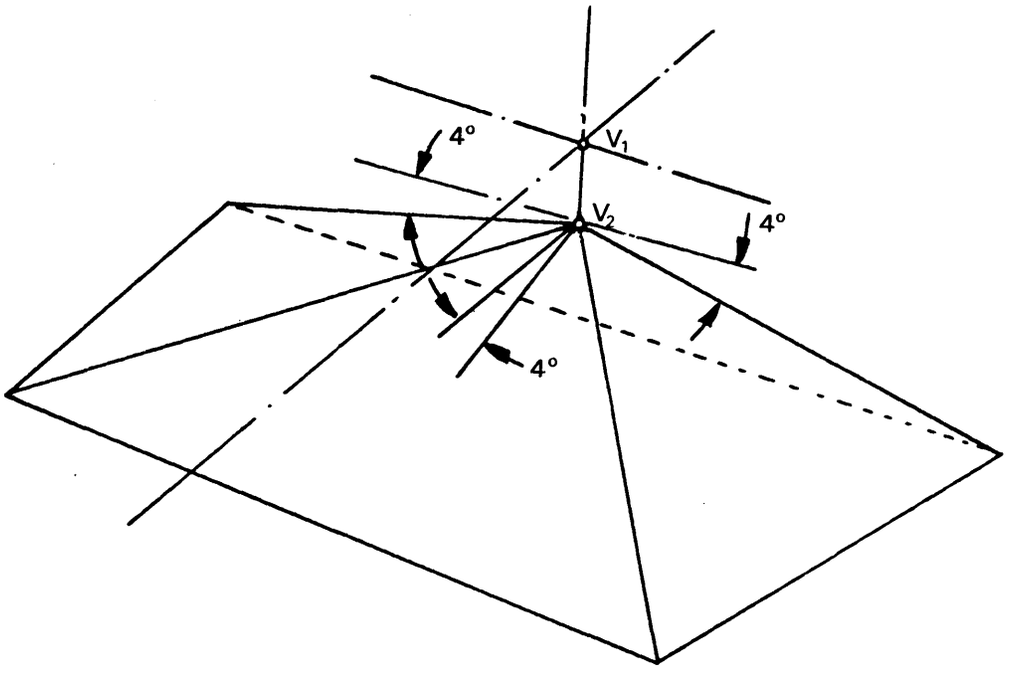
(ἰδιαίτερη περίπτωση προβλεπομένη στό παράρτημα I. σημεῖο 5.5.2.2)

Εἰκόνα 3

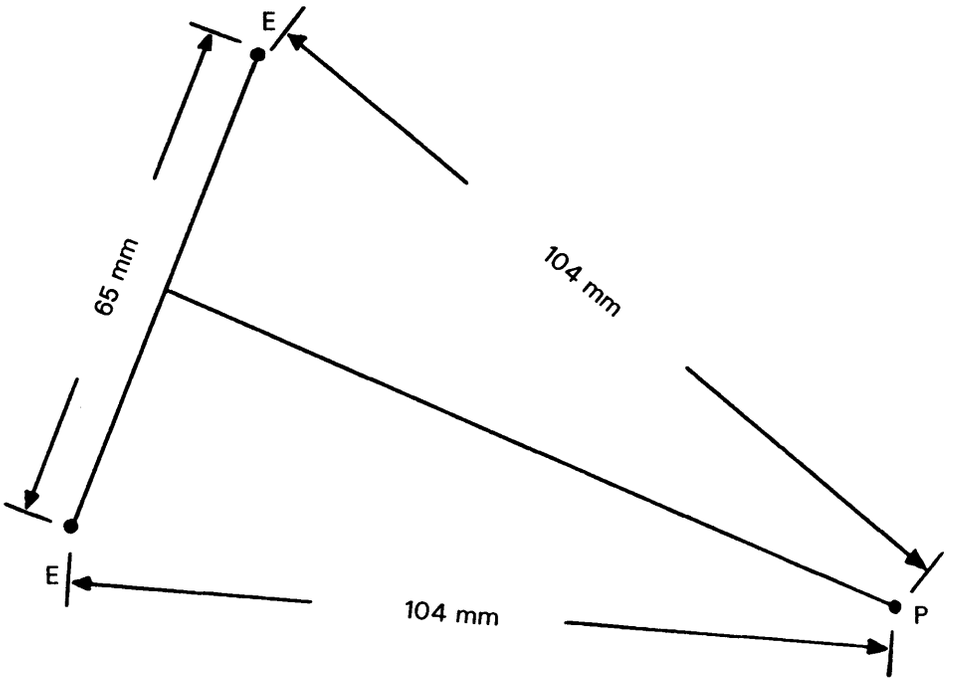
ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΕΩΝ ΣΤΟ ΚΑΤΕΥΘΕΙΑΝ ΟΠΤΙΚΟ ΠΕΔΙΟ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ ΓΩΝΙΑΣ 180° ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΜΠΡΟΣ

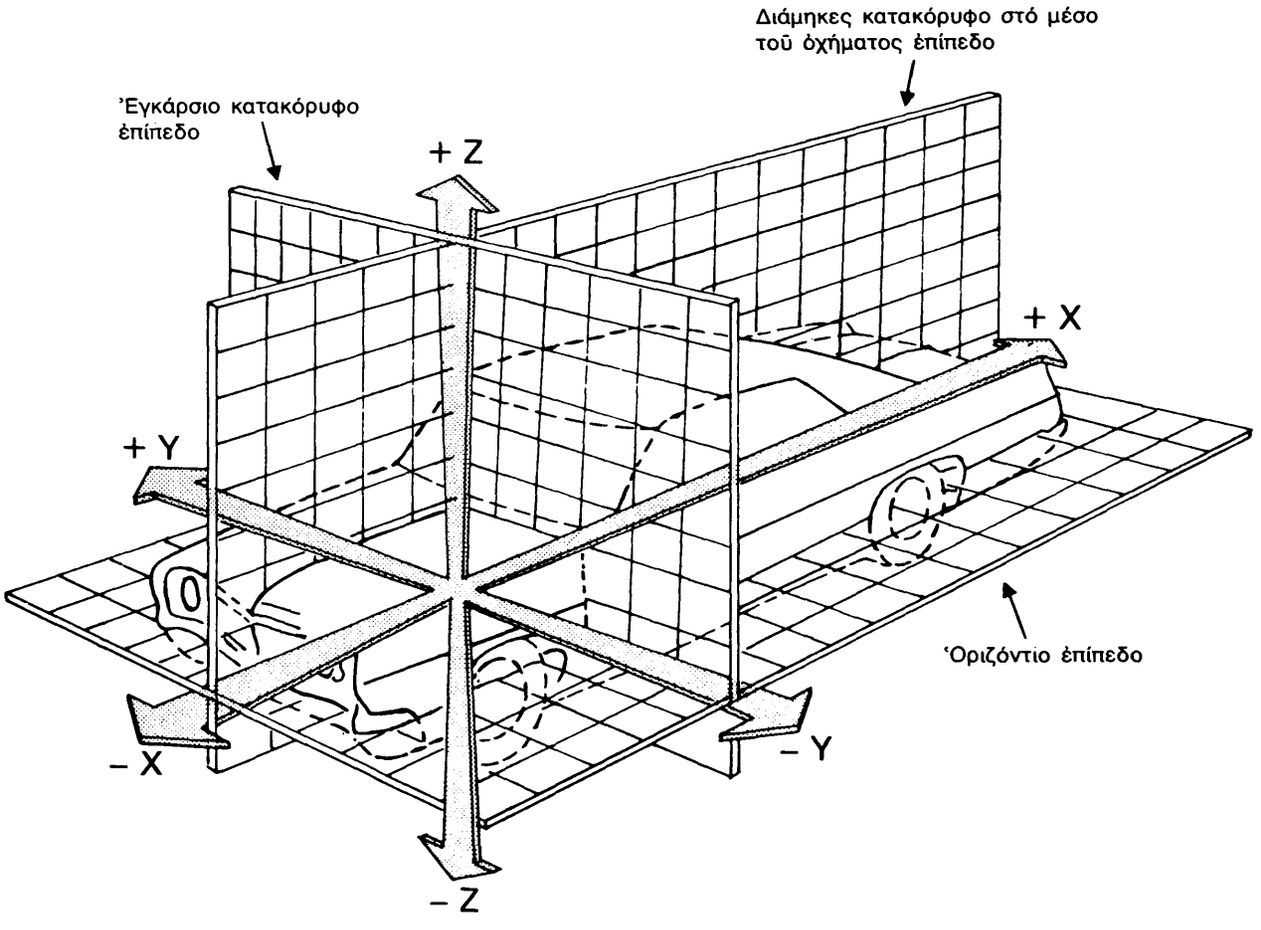
Εἰκόνα 4

ΣΧΗΜΑ ΜΕ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΗ ΣΧΕΤΙΚΗ ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ Ε ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ P

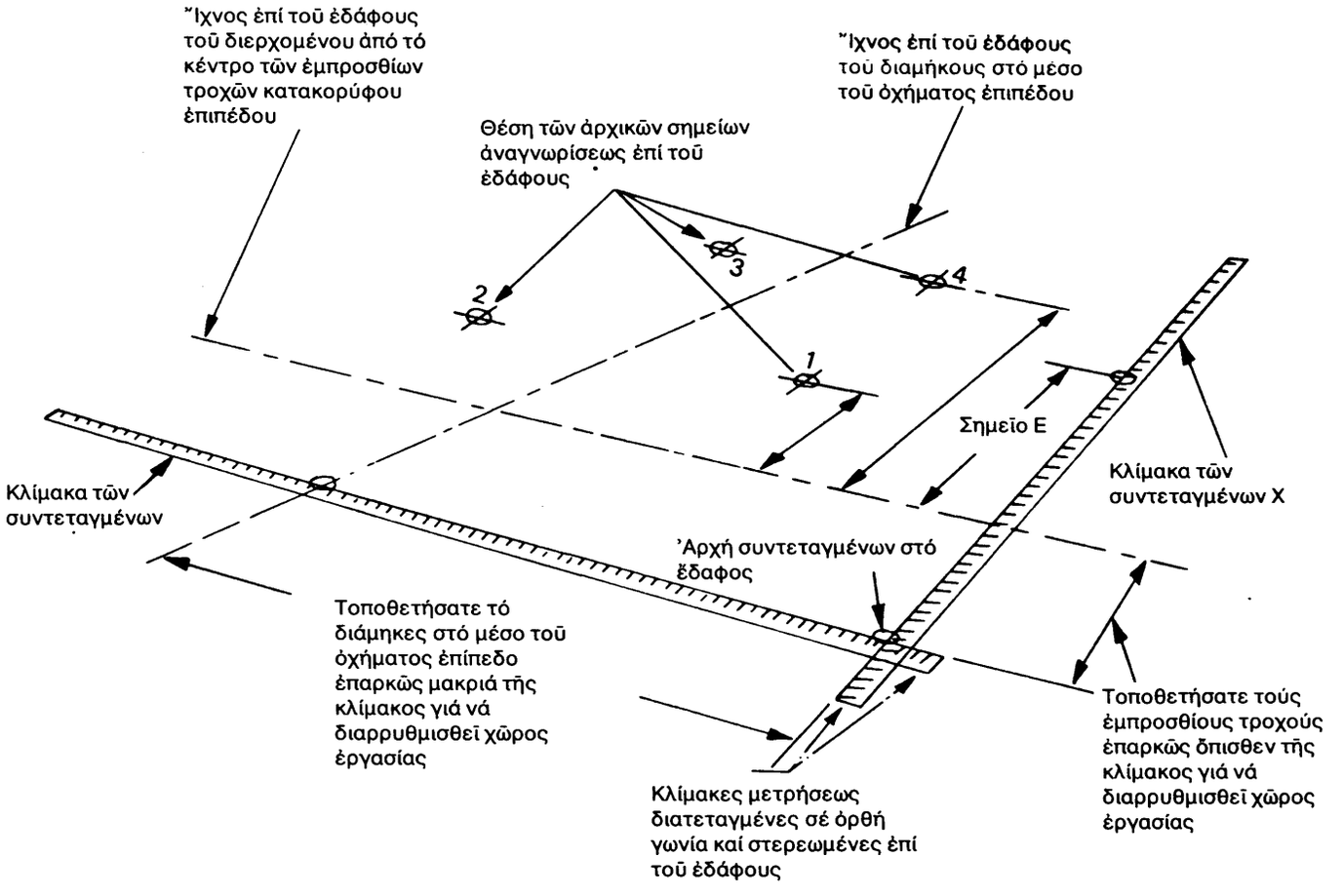
Εἰκόνα 5

ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Εἰκόνα 6

ΠΕΔΙΟ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΥ ΜΕΤΡΗΣΕΩΣ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ V

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ

(Μέγιστο σχῆμα A 4 (210 × 297 mm))

Ἔνδειξη τῆς Διοικήσεως

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΕΟΚ ΤΥΠΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΠΤΙΚΟ ΠΕΔΙΟ

(Ἄρθρο 4 παράγραφος 2 καί ἄρθρο 10 τῆς ὁδηγίας 70/156/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1970 περί προσεγγίσεως τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν μελῶν, πού ἀφοροῦν στήν ἔγκριση τῶν ὀχημάτων μέ κινητήρα καί τῶν ρυμουλκουμένων τους)

Ἀριθμός ἐγκρίσεως (ΕΟΚ) .....

1. Βιομηχανικό ἤ ἐμπορικό σῆμα τοῦ ὀχήματος .....
2. Τύπος τοῦ ὀχήματος .....
3. Ὀνοματεπώνυμο καί διεύθυνση τοῦ κατασκευαστῆ .....

   .....
4. Ὀνοματεπώνυμο καί διεύθυνση τυχόν ἐντολοδόχου του .....

   .....
5. Συνοπτική περιγραφή τοῦ ὀχήματος .....
6. Δεδομένα πού ἐπιτρέπουν τόν προσδιορισμό τοῦ σημείου ἀναφορᾶς R τῆς θέσεως καθισμένου, ἡ ὁποία ἔχει ὁρισθεῖ γιά τόν ὁδηγό, σέ σχέση πρός τή θέση τῶν ἀρχικῶν σημείων ἀναγνωρίσεως ....

   .....
7. Ἐξακρίβωση, θέση καί σχετικές θέσεις τῶν ἀρχικῶν σημείων ἀναγνωρίσεως .....
8. Ἡμερομηνία ὑποβολῆς τοῦ ὀχήματος γιά ἔγκριση .....
9. Τεχνική ὑπηρεσία πραγματοποιούσα τίς δοκιμές ἐγκρίσεως .....
10. Ἡμερομηνία τοῦ ἐκδοθέντος πρακτικοῦ ἀπό τήν ὑπηρεσία αὐτή .....
11. Ἀριθμός τοῦ ἐκδοθέντος πρακτικοῦ ἀπό τήν ἡμερομηνία αὐτή .....
12. Ἡ ἔγκριση καθ' ὅσον ἀφορᾶ τό ὀπτικό πεδίο τοῦ ὁδηγοῦ ἐχορηγήθη/ἀπερρίφθη (*)
13. Τόπος .....
14. Ἡμερομηνία .....
15. Ὑπογραφή .....
16. Τά κάτωθι ἔγγραφα, φέροντα τόν ἀνωτέρω ἀναγραφόμενο ἀριθμό ἐγκρίσεως εἶναι συνημμένα στήν παρούσα ἀνακοίνωση:

    ..... σχέδια διαστάσεων

    ..... ἀναπεταμένη ὄψη ἤ φωτογραφία τοῦ θαλάμου ἐπιβατῶν.
17. Τυχόν παρατηρήσεις .....

(*) Διαγράψατε τήν περιττή ἔνδειξη